

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32Csp/11/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120200786
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120200786.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobkyne U. O., A.. XX.XX.XXXX, W. Č.B. F. X. XXX, XXX XX F. A. Q., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadost'učinenie vo výške 375,60 eura takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 150 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.01.2020 domáhala voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadost'učinenia vo výške 375,60 eura a náhrady trov konania.
2. V žalobe tvrdila, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 15Csp/186/2017 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľa úspešná. Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie spotrebiteľských práv, keď svoje práva musela brániť v základom konaní. Primerané finančné zadost'učinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať funkciu relutárnu. Žalovaný v zmluve o revolvingovom úvere nielenže používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale konal tiež spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi v snahe obohatiť sa o sumu 75,60 eura, čiže zo strany žalovaného išlo o viacnásobné porušenie práva. Keďže žalobkyňa je spotrebiteľka, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde a bola tým splnená hypotéza právnej normy, finančné zadost'učinenie požaduje vo výške 375,60 eura, ktorá zohľadňuje skutočnosť, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 75,60 eura a z neprijateľnej zmluvnej podmienky 300 eur. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, táto otázka je definovaná rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15cso/186/2017 zo dňa 16.10.2018 a jeho odôvodnením, ktorý je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadost'učinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v základnej veci, nie je možné v konaní o primerané finančné zadost'učinenie ani rozširovať ani zužovať.
3. Žalobkyňa ako dôkaz označila rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/186/2017 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti.

4. Žalovaný so žalobou nesúhlasil a navrhol ju ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že z formulácie ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že zákon v prvom rade vyžaduje postup podľa prvej vety - domáhanie sa ochrany svojho práva. Za predpokladu úspešného uplatnenia porušenia práva môže prichádzať do úvahy úvaha o vzniku nároku na finančné zadosťučinenie. Z podanej žaloby nevyplýva ani označenie práva spotrebiteľa, ktoré malo byť porušené a vo vzťahu ku ktorému (porušeniu) sa finančné zadosťučinenie uplatňuje. Žalovaný poukázal na to, že okrem podanej žaloby žalobkyňa podala aj iné žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia (sp. zn. 9Csp/219/2019 a sp. zn. 11Csp/274/2019). Postup žalobkyne sa javí tak, že začatím separátnych konaní neumožňuje posúdiť ňou tvrdý nárok komplexne, ale vždy len na základe parciálnych skutočností a skutkových okolností. Je na mieste posúdiť žalobu aj s poukazom na dodržanie zásad vyjadrených v článku 3 a 5 CSP. Poskytovanie právnej ochrany v dôsledku porušenia práv strán v spore má byť vyvážené, čo znamená aj posúdenie, či účel sledovaný zákonom sa dosahuje vyslovením neplatnosti zmluvnej podmienky, celej odplaty za úver alebo nad rámec toho aj záverom o vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Žalovaný poprel tvrdenia žalobkyne, že sa chcel predložením dohody o zrážkach zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne obohatiť. Podľa žalovaného je požiadavka žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie zjavne neprimeraná.

5. Súd prejednal a rozhodol spor na pojednávaní konanom dňa 08.07.2020 za prítomnosti žalobkyne a jej právneho zástupcu. Žalovaný svoju neúčasť písomne ospravedlnil a súhlasil, aby súd pojednával v jeho neprítomnosti. Preto súd v súlade § 180 Civilného sporového poriadku vec prejednal v neprítomnosti žalovaného, vykonal dokazovanie oboznámením sa s rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 15Csp/186/2017 spolu s doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti, vyjadrením žalovaného a výsluchom žalobkyne a zistil tento skutkový stav veci:

6. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 15Csp/186/2017 - 80 zo dňa 16.10.2018 určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2015, uvedená v bode 6., v znení: „Poplatok za poskytnutie úveru/revolvingu: 39,- Eur, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, určil, že zmluvná podmienka - Dohoda o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyňi bezdôvodné obohatenie vo výške 75,60 eura s príslušenstvom v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.11.2018.

7. V odôvodnení poukázal na to, že nebolo sporným, že medzi stranami sporu bola dňa 30.01.2015 uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi revolvingový úver za zmluvne dohodnutých podmienok vo výške 390 eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výškou mesačnej splátky 21,33 eura, ročnou úrokovou sadzbou 18,13 %, RPMN úveru 26,06 %. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa v prospech úveru zaplatiť predstavovala sumu vo výške 557,28 eura. Z vytýkaných obligatórnych náležitostí, ktoré v predmetnej zmluve absentujú bol súd toho názoru, že v zmluve absentuje vymedzenie doby trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ). Zmluva neobsahuje ani predpoklady výpočtu tejto RPMN, čo v konečnom dôsledku spôsobuje taktiež bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ. Keďže spotrebiteľský revolvingový úver neobsahoval z obligatórnych náležitostí dôsledne vymedzenú hodnotu RPMN vrátane uvedenia predpokladov potrebných na výpočet RPMN a tiež uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný má tak nárok len na úhradu nesplatených istín poskytnutého úveru, teda reálne poskytnutých finančných prostriedkov žalovaným v prospech žalobkyne. Žalovaný poskytol žalobkyňi sumu 351 eur a žalobkyňa žalovanému uhradila sumu 426,60 eura, rozdiel 75,60 eura predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne, ktoré je žalovaný povinný žalobkyňi vydať.

8. Súd sa stotožnil so žalobkyňou pokiaľ ide tiež o neprijateľnosť zmluvných podmienok. Poplatok za poskytnutie úveru vo výške 39 eur vyvoláva hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, predovšetkým spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany. V predmetnom prípade dojednanie o poplatku bolo žalovaným v zmluve predformulované, žalobkyňa nemohla znenie, obsah podmienky ovplyvniť. Pokiaľ poplatok nemá byť chápaný ako odplata za poskytnutie úveru, ale ako súvisiaci náklad pri poskytnutí úveru, neprijateľnosť podmienky spočíva v tom, že nie je zrejmé, čo predstavuje súvisiace náklady pri poskytovaní takéhoto úveru. Pokiaľ poplatok predstavuje náklad súvisiaci s napísaním zmluvy, resp. s administratívnymi úkonmi veriteľa, nie je možné prijať záver, že sa jedná o plnenie v prospech spotrebiteľa a práve osoba spotrebiteľa má takýto náklad financovať. Z uvedeného je potom nepochybné, že sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku poškodzujúcu spotrebiteľa. Pokiaľ sa jedná o Dohodu o poskytnutí služieb, tvrdenie žalovaného o dobrovoľnej akceptácii tejto dohody z vykonaného dokazovania nevyplýva. Dohoda o poskytnutí služieb

ako „dobrovoľná“ doplnková služba je zmluvná podmienka, ktorú spotrebiteľ ako slabšia strana sporu nemá reálnu možnosť vylúčiť, resp. participovať na vytvorení vopred predformulovanej zmluvy ani čo sa týka hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície spotrebiteľa, tento je slabšou zmluvnou stranou. Z výsluchu v konaní 9Csp/221/2017 vypočutých svedkýň vyplýva, že spotrebiteľovi nebola daná možnosť výberu či predmetnú Dohodu o poskytnutí služieb podpísať alebo vylúčiť, nakoľko tak Zmluva o úvere, ako aj dohoda sa podpísavali ako celok. V konečnom dôsledku takto vypovedala aj samotná spotrebiteľka.

Spotrebiteľka zmluvu podpísala v kontexte kontraktácie hlavnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a v konečnom dôsledku viedla k navyšovaniu nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, keďže poskytnuté služby z pohľadu súdu sú natoľko banálne, že nemajú pre spotrebiteľa žiaden významný bonus. Dodávateľ pritom inkasuje vopred finančné prostriedky za služby, ktorých dodanie nie je poskytnuté a ani byť nemusí. Konaniu dodávateľa nie je možné poskytnúť ochranu a je potrebné uvedenú zmluvnú podmienku vyhlásiť za neprijateľnú.

9. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že keď pracovala v Kauflande, dostala zrážky zo mzdy napriek tomu, že splátky úveru riadne splácala. V tom čase marodovala a nemala prístup k výplatnej páske, až potom sa dozvedela, že sú tam vykonávané zrážky zo mzdy, i keď riadne splácala. Volávali jej denne aj desať krát z rôznych telefónnych čísel. V práci s tým mala veľké problémy, dostala výnimku, že môže mať pri sebe telefón, keďže mala malé dieťa, ale keďže jej tak často vyvolávali, mala s tým veľké problémy, bola „na koberčeku“ u riaditeľky aj vedúceho. Vyvolávali jej, že má uhradiť splátku, ale to vysvetlila. Ďalej žalobkyňa uviedla, že mala uzatvorené štyri zmluvy naraz, lebo potrebovali doložiť manželovi na auto. Vedela o tom, že podľa zmluvy má nárok na splátkové prázdniny, ale nevedela, že sa za to platí. Porušenie svojich spotrebiteľských práv vidí v tom, že jej neoznámili, že je tam tá služba, ktorú bude musieť platiť navyše.

10. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie

- a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu,
- b) upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3,
- c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná pokiaľ ide o základ uplatneného nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalobkyňa pri uzatvorení a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Žalovaný je obchodnou spoločnosťou, pričom jedným z predmetov jeho podnikania (činnosti) je poskytovanie úverov a pôžičiek nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov.

12. Súadne rozhodnutia už ustálili, že nevyhnutnosť ochrany spotrebiteľa je daná jeho nerovným postavením vo vzťahu spotrebiteľ - dodávateľ vyplývajúcim z nerovnováhy vyjednávacej sily, nerovnomernosti znalostí a ekonomickej neúmernosti zdrojov. Systém ochrany zavedený smernicou 93/13/EHS, ktorý bol prebratý aj do Občianskeho zákonníka, vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa nachádza v nerovnom postavení voči predávajúcemu alebo poskytovateľovi z hľadiska jeho vyjednávacej sily, z hľadiska úrovne informovanosti, čo ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred vytvorené predávajúcim alebo poskytovateľom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. V týchto vzťahoch je práve dodávateľ vo fakticky výhodnejšom postavení, pretože má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému svoje služby poskytuje.

13. Zákon za účelom ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v porovnaní s dodávateľom na vyváženie faktickej prevahy dodávateľa zakotvil pomerne prísne pravidlá a náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňať. Bolo preto povinnosťou súdu podrobiť kontrole obsahové náležitosti zmluvy o úvere. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 15Csp/186/2017 - 80 zo dňa 16.10.2018 uložil žalovanému povinnosť vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 75,60 eura s poukazom na to, že zmluva neobsahovala dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti ako ani predpoklady pre výpočet RPMN, navyše údaj o RPMN nebol uvedený korektne. Uvedené malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zároveň sa žalobkyňa úspešne domohla konštatovania porušenia spotrebiteľských práv tým, že dve zmluvné podmienky (poplatok za poskytnutie úveru a dohoda o poskytovaní služieb) boli vyhlásené za neprijateľné zmluvné podmienky.

14. Pokiaľ teda ide o dôvodnosť žaloby vo veci samej súd poukazuje na to, že úspech žalobkyne ako spotrebiteľa v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia aj určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok je nespochybniteľnou skutočnosťou. Preto súd s poukazom na to, že žalobkyňa ako spotrebiteľka na súde úspešne uplatnila porušenie práva, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. Súd preto vyhodnotil nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle satisfakcie za to, že sa domáhala voči dodávateľovi na súde svojich práv ako dôvodný. Porušenie spotrebiteľských práv spočívalo v tom, že úverová zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky v neprospech spotrebiteľa.

15. Zákon o ochrane spotrebiteľa v ust. § 3 ods. 5 veta posledná na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vyžaduje iba, aby spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. V danom prípade z vykonaného dokazovania nesporne vyplýva, že žalovaný porušil práva žalobkyne tým, že zmluva o revolvingovom úvere nespĺňala všetky obsahové náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a z tohto dôvodu bola považovaná za bezúročnú a bez poplatkov. Porušenie spotrebiteľských práv bolo právoplatne judikované ako aj určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

16. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa (tak ako bolo súdom právoplatne rozhodnuté), súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba sčasti.

17. Súd sa nestotožňuje s názorom žalobkyne v tom smere, že výška primeraného finančného zadosťučinenia musí byť totožná s výškou priznaného bezdôvodného obohatenia a súčasne sa nestotožnil ani s požadovanou sumou 300 eur za určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Súd upriamuje pozornosť na to, že primerané finančné zadosťučinenie je chápané ako nástroj k odstráneniu ujmy nemateriálneho charakteru, nie ako náhrada za spôsobenú materiálnu škodu (viď napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1Odon 4597). Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu (v zmysle odškodnenia) za stav, keď sa spotrebiteľ musel obrátiť na súd a žiadať o ochranu svojich práv. V tomto smere súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 29Odo 652/2001, podľa ktorého, cit: „Právní praxe i právní teorie jsou zajedno v tom, že nárok na přiměřené zadosťučinění je nárokem, jímž se reparuje újma nemateriální povahy. Tento aspekt vyvěrá již z podstaty tohoto nároku, který se označuje jako zadosťučinění neboli satisfakce, aby se již v názvu zdůraznila jeho imateriální povaha.“ Primeraným finančným zadosťučinením sa odškodňuje ujma nemateriálnej povahy, preto nie je možné prihliadať iba na priznané bezdôvodné obohatenie, ale je potrebné zohľadniť aj iné skutočnosti.

18. V danom prípade súd považoval za spravodlivé priznať žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie vo výške súhrnne 150 eur. Pri úvahe o výške priznaného finančného zadosťučinenia súd vychádzal z intenzity a rozsahu porušenia spotrebiteľských práv (neprijateľnosť zmluvných podmienok, absencia požadovaných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere) zohľadňujúc tiež časový aspekt závadného konania žalovaného, pričom žalovaný sa nijako nesnažil napraviť vadnú zmluvu napriek tomu, že o judikovaní neprijateľných zmluvných podmienok a nedostatku obsahových náležitostí zmluvy mal vedomosť aj z iných konaní. Možno preto zhodnotiť, že primeraná povaha a rozsahu porušenia práv žalobkyne je suma 150 eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi primeranú satisfakciu a súčasne pôsobí dostatočne odradzujúco pre žalovaného, ktorého má „motivovať“ k tomu, aby sa v budúcnosti vyhol predkladaniu vadných zmlúv spotrebiteľom. Súd na záver pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jej majetkovej škody, ale musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2Co/137/2016 zo dňa 24.05.2017). Z týchto dôvodov súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 150 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

19. Pokiaľ ide o námietku žalovaného v tom smere, že žalobkyňa si svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie mohla uplatniť v jednom konaní a nemusela podávať ďalšie dve žaloby o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, súd uvádza, že predmetom konaní sp. zn. 9Csp/219/2019 a sp. zn. 11Csp/274/2019 bol nárok žalobkyne vyplývajúci z iných spotrebiteľských zmlúv, preto podanie samostatnej žaloby nemožno hodnotiť v tomto spore ako nenáležité.

20. Podľa čl. 3 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Podľa čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Súd priznal žalobkyňu nárok na náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že jej nepriznal ňou požadovanú sumu primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 20/2017 zo dňa 05.05.2017). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).